

Mál nr. 135/2014

M
og V v/ slysatryggingar launþega S.

Tilkynningafrestur laga um vátryggingarsamninga vegna slyss 3. maí 2011.**Gögn.**

1. Málskot móttækið 12. maí 2014 ásamt gögnum.
2. Bréf V dags. 30. maí 2014.

Málsatvik.

Tilkynnt var um slys M til V þann 2. október 2013 þar sem tjónsatvikinu var þannig lýst að hún hafi klemmst með vinstri þumal í hurð kælis. Slysið hafði átt sér stað rúmum tveimur árum áður eða 3. maí 2011. Ágreiningur lýtur að því hvenær M hafi vitað um atvik að baki kröfu sinni í skilningi 1.mgr. 124.gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004. Þar kemur fram að vátryggður hafi eitt ár til að tilkynna um tjón sitt frá þeim tímapunkti. Í áverkavottorði kemur fram að á tjónsdegi hafi M verið greind með brotinn þumal sem hafi leitt til þess að hún hafi þurft þumalspelku í þrjár vikur og ekki ráðlögð vinna á meðan. Í einu öðru læknisvottorði sem lagt er fram í málinu kemur fram að M hafi sennilega verið óvinnufær í um 5 vikur en ekki áætlað að hún hafi framtíðar óþægindi vegna þessa.

M telur að hún hafi ekki vitað um atvik að baki kröfu fyrr en hún hafi mátt gera sér grein fyrir því að hún hafi orðið fyrir varanlegu líkamstjóni vegna slyssins og það hafi ekki verið fyrr en í árslok ársins 2012. Þegar M losnaði úr þumalspelku sumarið 2011 hafi henni verið ráðlagt að gera æfingar þannig að henni hafi ekki verið ljóst þá strax hvort hún hefði orðið fyrir varanlegu líkamstjóni. Einnig vísar M til þess að vinnuveitandi hennar hafi ekki kynnt henni reglur um tilkynningarfresti..

V telur að M hafi mátt vita um atvik að baki kröfu sinni í skilningi 124. gr. umræddra laga sumarið 2011 en engin læknisfræðileg gögn liggja fyrir um líkamstjón hennar eftir þann tíma.

Álit.

Ljóst er af gögnum málsins að meðferð við líkamstjóni M, sem fólst í því að hún brotnaði á þumli, tók mið af því að eftir um þriggja vikna meðferð með þumalspelku ætti hún að gera æfingar til þess að liðka þumalinn. M var sennilega óvinnufær vegna áverkans í um fimm vikur. Engin gögn liggja fyrir um meðferð eða líðan hennar eftir þann tíma. Til þess að sýna fram á að atvik að baki kröfu M hafi ekki verið ljós fyrr en í lok árs 2012 þurfa að liggja fyrir sönnunargögn sem styðja þá staðhæfingu. Á meðan þau liggja ekki fyrir verður að telja, m.v. fyrirbyggjandi gögn, að líkur séu á því að M hafi mátt gera sér grein fyrir atvikum að baki kröfu sinni á árinu 2011. Var því tjónstilkynning til V of seint fram komin í október 2013 m.v. ákvæði 1. mgr. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum fyrir líkamstjón úr slysatryggingu launþega hjá V.

Reykjavík 19. júní 2014.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.